

7. 11. 19. 21.

जलानीय partic. fut. pass. von जला PAT. a. a. O. 6, 28, a.

जलाव Gop. Ba. 1, 1, 31.

घट् mit सम् (Nachträge), intens. auch मूरि, ST. 3, 192, 31.

घटानुक m. N. pr. eines रःशि MBn. 2, 108 nach der Lesart der ed. Bomb., वर्तानुक ed. Calc.

घटन् 4) das Verfertigen: शक्तानाम् HEM. Jogaç. 3, 102.

घटिक 2) b) HEM. Jogaç. 3, 63. der 60te Theil eines siderischen Tages SÜRJAS. 3, 46, 5, 8.

घट् mit परिवि s. परिविघटन्.

— सम् caus. 1) संघटित् so v. a. geknetet (अपूर्प) Spr. (II) 6345, v. l.

घटकुटीप्रभाताय् (Nachträge) Z. 2. 3 lies sich mit aller Gewalt Eingang verschaffen st. mehr oder weniger wahrnehmbar sein.

घटण 2) a) Spr. (II) 2158.

घन I) 2) Hammer Spr. (II) 4074. — II) 2) a) und b) pl. von Menschen so v. a. Pack und zugleich Wolken Spr. (II) 6919. — h) Ind. Antiq. 1874, S. 133.

घनकपीवत् s. u. वनकपीवत्.

घनज = अधेक Talk KĀLAKĀRA 5, 208.

घनीकर् (घन + 1. कर्) dick machen s. u. लक्षितका.

घनोदय (घन Wolke + 3°) m. Beginn der Regenzeit Spr. (II) 2214.

1. घट् mit वि, partic. विघृत् betrüft R.V. 3, 54, 6.

घमटी s. oben गमूटी.

घम्येष्टु, lies ओष्टा und कृम्येष्टा.

घर्ष, घव्यमाणा (v. l. घर्ष्यमाणा caus.) gerieben werden: घसि: शाण्या Spr. (II) 3398.

घातव्य, ed. Bomb. पातव्य, das nicht passt.

घुणा, घुणोत्कीर्णसुदार् Spr. (II) 4626.

घुरुषार् KĀRAKA 8, 6.

घुरुषु 3) रणहुर्धर् (Conj.) adj. Spr. (II) 991.

घूक Spr. (II) 3814.

घृणात्म n. Missachtung, Geringschätzung KĀRAKA 8, 6.

घृतस्तूः oder ऋस्तो m. Schmalztröpfchen A.V. 12, 2, 7 (ऋस्तावस् acc. pl.).

घृतक्रुद् Z. 2 lies 4, 34, 6.

घोर् 1) b) घोरातिघोरं भृकं नयति Spr. (II) 2993.

घोरवालुक् eine best. Hölle MBn. 13, 549 nach der Lesart der ed. Bomb.

घोष 1) a) घोर्ये घोरो घोषमुपति सम्यक् ein halb voller Krug bullert ganz gehörig Spr. (II) 6892.

ग्राणस्कन्द् (Nachträge) vgl. u. स्कन्द् 1).

1. च 10) च — न तु obgleich — dennoch nicht Spr. (II) 1672. च — न

च dass. PAT. a. a. O. 1, 49, a. न च — च obgleich nicht — so doch ebend.

चक्रक् 4) n. Kreislauf PAT. a. a. O. 1, 253, a. 3, 52, a. 6, 55, 2.

चक्रबाल, च्चाल die Bomb. Ausgg.

चक्रल als eine Bed. von बर्दू H. a. n. 3, 582 (hier könnte केशः° als ein Wort gefasst werden). MED. r. 210.

चक्राति m. pl. N. pr. eines Volkes MBn. 6, 352 nach der Lesart der ed. Bomb., चक्रातप ed. Calc.

चक्रिय adj. zum Rad oder Wagen gehörig R.V. 10, 89, 4.

चतु 2) 3) aus dem Text des VP. auch nicht zu ersehen, ob चतु or चतुम्. — 3) Baile. P. 5, 17, 7 चतुम् nach dem Comm.; citirt wird diese Stelle im ÇKDn. u. चतु with der Lesart चतु.

चतुमूष् adj. die Augen stechend so v. a. — blendend MBn. 12, 12705.

चत् bedeutet wohl bammeln; vgl. noch Spr. (II) 6851.

चट्टकार् m. Geknister des Feuers MED. r. 233.

चट्टकृति f. deegl. H. an. 3, 617. — Vgl. चटचटा.

चटुल् n. pl. Liebenschwürdigkeiten Spr. (II) 4145.

चणारद्रव्य n. N. pr. eines Dorfes PAT. a. a. O. 4, 72, b.

चणउ 1) a) Z. 10 streiche MĀLAV. 55 und vgl. चणउति weiter unten.

चणउकापालिक् (Nachträge) vgl. चणउ०.

चणउयोष m. N. pr. eines Mannes DAÇAK. 119, 17. sg.

चणउता (von चणउ) f. das Erzürntsein MĀLAV. 55, wo mit der ed. Bomb. चणउता st. चणउति ता zu lesen ist.

चणउरेचिस् m. = चणउदीधिति, चणउम् die Sonne HEM. Jogaç. 3, 60.

चतुःपञ्चन् auch Baile. P. 10, 37, 30.

चतुरग्निवत् adj. vier Feuer habend PAT. a. a. O. 8, 82, b.

चतुरत् n. = चतुरता; s. unten u. चरणात्.

चतुर्वर्ग HEM. Jogaç. 1, 15.

चतुर्विंश् 1)c) MBn. 3, 14271. — d) um 24 vermehrt: पुत्रशत् MBn. 1, 3790.

चतुर्विंशिक् adj. aus 24 bestehend: गण (so zu lesen) MBn. 3, 18918.

चतुर्विंध, आकृत् HEM. Jogaç. 3, 79, 86. 149.

चतुःशाख (so zu lesen) n. der Körper (vier Extremitäten habend) H. c. 116.

चतुर्व्व 4) c) vgl. Bühlra in PANĀKAT. ed. Bomb. IV & V, Notes S. 2.

चतुर्व्याद् nämlich चतुर्व्याद् das Kapitel, welches von den vier Objecten (Arzt, Arzenei, Pfleger, Kranker) handelt: खुडाक०, मदां KĀRAKA 1, 9, 10.

चनसित, न नाम गृह्णाति विचक्षणोत्तरं ब्राह्मणस्य चनसितोत्तरं प्राजापत्यस्य VAIĀN. 11. विचक्षणावती वाचं भाषते चनसितवती विचक्षणपति ब्राह्मणं चनसपति (so v. a. mit चनसित benennen) प्राजापत्यं सत्यं वदति Gop. Br. 2, 2, 28.

चन्द्रनाय् Spr. (II) 5441.

चन्द्रशेखर् BALLANTYNE's Auffassung richtig; vgl. Pischel, de Gramm. präcr. 20. fgg.

चन्द्रपुर् n. N. pr. einer Stadt: °पुरोद्धर्वं पूगम् Rāgān. 11, 249. — Vgl. चन्द्रपुर्.

चन्द्रावतंसक् m. N. pr. eines Mannes HEM. Jogaç. 3, 82.

चपल flüchtig: भीति Spr. (II) 3567.

चन्प 2) चन्पायां जापते ब्रह्मा Spr. (II) 2256.

1. चय 1) इष्टकावयनपुक्तानि अग्निस्थापनार्थ स्थानानि NILAK.; also zu 2).

2. चय, वृत्तचय zu streichen; vgl. u. d. Worte.

चय् 5) परकीयं चति रास्मे द्राक्षाम् fressen Spr. (II) 5281.

— शा 6) mit infin. Spr. (II) 7177.

— उद् caus. 2) पृथग्विवर्त्ति मोक्षीयतम् PAT. a. a. O. 7, 124, a.

— उप 3) act. (vgl. Nachträge): क्रियं हि लोके कर्मत्पृपचरति ebend. 1, 246, b.

— सम् caus. kredenzen: संवर्यमाणं मार्यं प्रमदाभिः KĀRAKA 8, 23.

— विसम् s. विसंचारिन्.